junij 2022

Leto 2022 Egejsko morje

8. junij 2022, sreda *Ljubljana - Pithagorio, Samos*

GoOpti pride on-time, vozi po zelo zabasanih cestah in prispe on-time. V Benetke. Prvi leg najinega poleta je tako opravljen z odliko. Potem pa na Voloteo. Do zadnjega kilograma (no, še malo čez) sva nafilala kufre. Ker je bilo potrebno sklepat kompromise, se je na poti na morje peljalo precej vratovine. Ne pa tudi kopalke. Po prioritetah, pač.

Čekirala sva se in čakala. Ravno danes imajo nizkocenovniki v Italiji štrajk. Ah, ja... Najinega frčoplana zaradi skenslanega leta tako ni bilo iz Rima. Pa so poiskali nadomestek in nas vseeno odpeljali soncu nasproti. Z zamudo, seveda. In z manjšim frčoplanom. A319 namesto A320. Kdo je ostal na tleh, ne vem. Midva nisva. Niti niso najini kufri. Je bila pa kar dolga vrsta in nekaj prisotne živčnosti na boardingu.

Volotea se na letu ni izkazala s prijaznostjo osebja, niti ne s strokovnostjo. Teta stevardesa se niti par stavkov ni naučila na pamet in je brala iz učbenika. To sem prvič doživel. Itak je bilo pa vseeno, kaj je govorila. Razumel nisem niti besede, njena angleščina je bila ... no, ni bila ... angleščina. In prvič sem tudi doživel, da pojem "snack" pomeni samo kavo ali samo rogljiček. Oboje skupaj pa le proti doplačilu. Hja... Ker sem bil dobre volje, da sem končno na morju, sem jih ocenil z oceno zadostno. Konec koncev, me niso polili s kavo, niti mi niso izgubili kufra. Celo pristali smo v enem kosu. To je pa tudi nekaj!

Rentič je bil veni-vidi-vici (komarji ob prevzemu ne štejejo kot njihova krivda). Počakali so naju na izhodu letališča, nama dali ključe v roke in odpeljala sva se na Malo. Še vedno plava tam, kjer sva jo pustila. Suha kot poper. In zaprašena. Vsi hladilniki so zalaufali iz prve, vetilatorji in vodne pumpe tudi. Ne pa vse luči. To poznam. Oksidacija žic. Jutri bo tako na vrsti demontaža stropa in flikanje električne instalacije. In pranje palube!

.... po dobrih šestih mesecih spet na Samosu

... končno spet doma... Mala naju je znotraj pričakala suha kot poper!

9. junij 2022, četrtek *Pithagorio, Samos*

Začelo se je s pranjem palube. In nadaljevalo s flikanjem žic. Pa kar naenkrat ni več štroma. Fit meni, da je nekje zemeljski stik. Mine ura, raje dve, da ugotovim, da je sredi lajtunge med fitom in chargerjem prispojena ena žica, za katero ne vem niti namena, niti kam je speljana. Zapuščina stihijskega dela v Pirničah. Kot kaže je od nekdaj (točneje, od okoli 13 milijard let po velikem poku) ta žica na koncu "v luftu" in do sedaj je bilo vse v redu. Po preživeti sredozemski zimi pa se je očitno odločila narediti stik na morje. Žica z Al. In to takim Al, ki nepremišljeno razmišlja po svoje ter s tem dela v škodo človeštva. En rez s ščipalkami in umetna inteligenca žice je odstranjena. In lajtunga s ta istim rezom popravljena.

Popoldan pa v šoping. Tile grški otoki so prav zanimivi. Nobene veletrgovine nimajo, ker pač ni kritične mase kupcev za Ikea-like megašrotarnice. Ampak. Vse se dobi, le sprehoditi se je potrebno od ene do druge minisvaštarnice. Roko na srce, slovenskega pršuta res ne nudijo, ampak, zato je bilo pa kopalk v izobilju. Odločitev o prioritetah pri pakiranju robe v Ljubljani (na limit 60 kg +/- 0,1%) se je izkazala kot zelo modra.

Pred šopingom zavijeva še na pico v picerijo s preverjenim testom (ga ni v Ljubljani takega!). Po šopingu pa na pivce v marinski kafič k Marku. In dan je tako spravljen pod streho.

Popoldan je malo pihljalo, zvečer pa spet nič. In ko ni vetra, v glavni vlogi nastopajo sestradani komarji, ki trenutke brezvetrja enačijo s trenutki prehranjevanja. Čeprav bi bilo lepo, da bi se drugače vedli, se ne. Nevzgojeni komarji!

v Vathiju najboljša (nama) pizza di Piazza, pri avtobusni postaji

...brez frapeja pa ne gre ....

olepšani električni drogovi

10. junij 2022, petek *Pithagorio, Samos*

Temperature so prijetno poletne. Za sedeti v globoki senci pod košatim drevesom. Nikakor pa niso primerne za ribanje palube. V brezvetrju. In brezoblačju. Izgleda, da včeraj nisem popolnoma odklopil žičine umetne inteligence. Še trza. Ampak, trza v kabini, kjer je veter. Od ventilatorjev. Očitno je ta umetna inteligenca virus. In v pol leta, ko je sredi zime žica kihala (brez maske) se je okužilo še nekaj. Najprej sem posumil na ground rele na izhodu inverterja, pa ni bilo to. Test električne omarice pa da definitivno pozitiven rezultat. Tako hitri antigenski (povoham in smrdi), kot potrditveni PCR (odprem pokrov in pogledam). En kup skurjenih žic. Sic! To bo potrebno narediti na novo. Hkrati pa tudi redesign. Mislim, da ne bom več kompliciral s tem, da gre notri lahko 115V ali 230V in tudi ven 115V ali 230V. 115V na shoru sva imela samo enkrat ali dvakrat, 115V na barki pa samo, ko sva uporabljala v Kostariki kupljen breadmaker.

Kakorkoli, če bi se vseprisotna umetna inteligenca na barki držala človeških navodil, bi bilo vse v redu. Ker je bila pa po nepotrebnem pametna, imam kažin. Na vsak način je avto danes lažje popraviti, kot barko. Pred odhodom sem ga čisto samostojno servisiral. Vse: motor, menjalnik, klimo, instrumente, navigacijo in še kaj. Generalko na avtu sem naredil. V nekaj minutah. Downloadal sem upgrade softvera z neta in kartico vtaknil v armaturo. Voila! Tukaj pa...

Vesna je sredino dneva preživela v šopingu, jaz pa večer. Vesna je kupovala hrano za naslednje mesece, jaz elektro material (upam, da je ta brez umetne inteligence in bo delal tako, kot piše na ohišju). Dokler imava avto, je to simpl. Le drago. Najdražji Unleaded 100 prodajajo po 2,575 evrčka za liter. In naš avto je bencinar. Diesel je cenejši, najcenejši je po 1,789 evra. V Turčiji, pol milje stran, je pa po 1,466 evra. Ceneje kot v Deželici, kjer so cene regulirane. Pa pravijo, da je v Turčiji slaba oblast. Kakorkoli, pot z avtom v nekaj kilometrov oddaljeno trgovino je dražja, kot let iz Benetk na Samos, kjer je Volotea za moj prevoz pobrala 14 evrov.

tam čisto na koncu je pa Mala

v marini imamo eno račko; hecno, rib se boji

11. junij 2022, sobota *Pithagorio, Samos*

Tale virus AI-22 je od sile. Kot pooblaščena oseba na Mali razglašam pandemijo! No, barkodemijo. Sprejeti bo potrebno vse relevantne ukrepe, da se to zlo zatre. Ali vsaj spravi pod nadzor. Danes si je namreč zamislil nov štos. Ne žica, ne ground rele, ne scvrta električna omarica, ne, nič od tega. Danes si je namislil bojler (ki je pred dnevi še veselo delal). Prižgem bojler in fit ga ugasne. Sam od sebe. Sploh ga ne zanima, kaj si o tem mislim jaz. Čisto vseeno mu je, da bi si po celodnevni vojni z drekovodom rad privoščil toplo kopel. Ampak. Ne bo me sprovociral. V marini za tuširanje obstaja tudi plan B, hehehe. Nad bojler se spravim jutri.

Kot rečeno, je bil danes na sporedu drekovod. Iz Ljubljane sem privlekel nove cevi, da jih ne bi bilo potrebno pucati. Pa zadevo razstavim in se mi zdijo stare cevi še čisto OK. Malo podrezam, pa ven vseeno prileti nekaj peska, ne prav veliko. Odločiva se, da jih vseeno spucava in bodo nove počakale do drugega leta. I zajebali se! Jasno, kot beli dan, da peska ni bilo tako zelo malo in da je na koncu cela kopalnica polna peska. Jasno je tudi, da je poln peska tudi umivalnik in še bolj jasno, da se je zamašil. Ajoj! Servisiranje ne gre drugače, kot odmontaža odtočne cevi pred ventilom. Starosta cevi pa je po desetih-in-toliko letih še vedno trdno v sedlu in se ne premakne niti za milimeter. Res imam dovolj te umetne inteligence! Razrežem cev, spucam lajtungo in dam novo cev. Ne bojo se zajebavali iz mene, ne, res ne bojo! Potem je na vrsti bilge pumpa, ki najprej noče pumpati vse te vode, ki sva jo pri najinih posegih spravila pod podnice. Ampak. Malo grše jo pogledam in potem se le ukloni volji resnega starejšega gospoda. Kakorkoli, namesto planirani dve uri, sva se z drekovodom (in ostalimi zadevami) bojevala cel dan. In na koncu le zmagala.

suha marina , v ozadju privezi

Turčija je blizu

kapre v popku in cvetju;

kar nekaj korakov je do vasice Pithagorio

presenetljivo kar dosti turistov za ta čas ...

12. junij 2022, nedelja ***Pithagorio, Samos***

Naskok na bojler. Nahaja se pod posteljo v zadnji kabini (z nizkim stropom). Zmontiran je bil pred montažo auspuha. Torej, najprej ven auspuh. Pa ne gre. Nikakor ne gre, nisem dovolj močan. Po eni uri obupam, nekako bojler malo zavrtim in potem dvignem na enem koncu, da lahko nekaj podstavim in pridem z izvijačem do vijakov pokrova električnega grelca. Meritve povedo, da je stik v grelcu. Med fazo in vodo. Ko odklopim ničenje, fit zdrži. Imam pa zato na pipah nekaj deset voltov napetosti. Načeloma je to še sprejemljivo, a se ne bi šel take igre. Nov grelec bo potreben. Za demontažo in montažo grelca pa potrebujem en prav ogromen ključ. Imam ga, a ne vem kje. V podpalubju ga ne najdem, jutri iščem po lockerjih. Itak pa pred torkom ne morem nič kupiti, jutri je tukaj praznik.

Popoldan je namenjen sprehodu v Pithagorio. Na pijačko in kosilo. Stella je na preži in naju takoj oblaja (tja grede samo Vesno, jaz sem se ji nekako izmuznil). V mestecu je pravi turistični vrvež, gostilnice in kafiči so konkretno zasedeni, na pomolu že ob enih popoldan ni več prostega priveza, pa jih vsega skupaj ni ravno malo, nekaj deset. Tudi cene po birtijah so drugačne, kot lani. Vsaj za polovico so višje, če ne kar dvojne. Le ponudba se ni spremenila. Taka je, kot kjerkoli po grških otokih. Že prvi dan ne vem več, kaj bi naročil, prav nič mi ne diši.

No, vsaj sprehod sva imela prijeten, čeprav je cesta ob obali za avtomobile zaprta. Pozimi se je ob obilnem deževju na cesto odkrušilo nekaj skal in peska in je sedaj neprevozna (je pa prehodna). Čeprav je poleg tega kupa parkiran bager in bi mu čiščenje vzelo uro ali dve, se to v nekaj mesecih ni zgodilo. Vi-ar-vejtin-for-gauerment pove Stella. Hja, južni Balkan...

Še pivce za živce pri Marku in dan je spravljen pod streho.

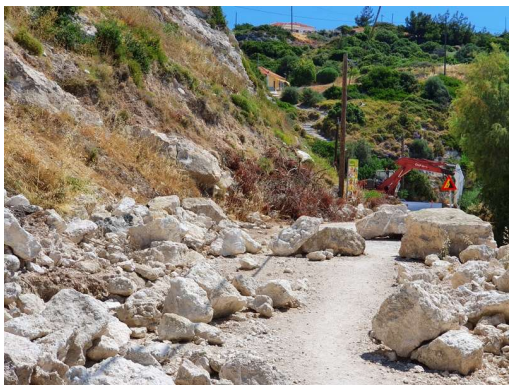

na poti do vasice je del poti težko prehoden zaradi plazu ... ampak to bodo popravljali naslednjo zimo

luka v vasici Pithagorio je bila polna s plovili

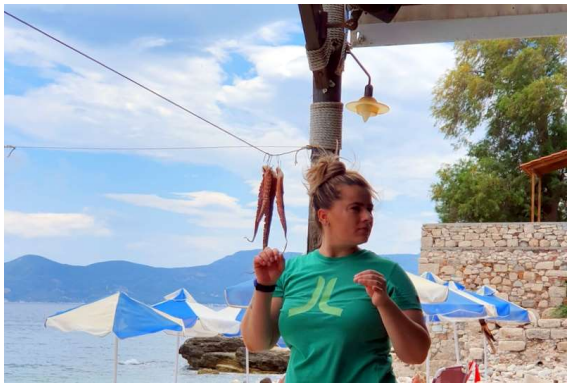

malo za reklamo in obdelavo, dekle obesi del hobotnice

za lahko kosilo pa pekoče paprike polnjene s feto in hobotnica na žaru z olivnim oljem in limono = oboje odlično! Tone je bil s kalamari tudi zadovoljen

skrita uličica

zelo dobro ohranjen venček, ki ga obešajo za prvi maj na vrata (prihod pomladi)

hecno zvite skale

veje oleandrovih grmov/dreves klonijo pod težo cvetov

13. junij 2022, ponedeljek *Pithagorio, Samos*

Spet se nisva nikamor premaknila. Če se ne bi ukvarjal z elektriko, še z barke ne bi stopil. Tako pa sem. Do stebrička pred barko, da sem izklopil fit, ko sem delal priključno omarico. In potem še enkrat, da sem ga vklopil, ko je bilo delo končano.

Saj ni kaj posebno zahtevno delo, je pa potrebno upoštevati pravi vrstni red opravil. Na primer. Če snamem obstoječo omarico, sem brez elektrike, če sem brez elektrike, ne morem izvrtati lukenj za vijake nove omarice. Če ne snamem stare omarice, imam elektriko, a ne morem pomeriti nove omarice in določiti pozicije lukenj. A to ni bila edina zagonetka, še nekaj jih je bilo. Tudi ta, da ugotovim pomen posameznih žic iz ločilnega transformatorja. Šest jih je. Štiri na primarju in dve na sekundarju. Če se zmotim, bo počilo, kar pa ni ravno pedagoško. Pa še kakšna neznanka se je našla v enačbi zamenjave skurjene omarice z novo. Kar bi bilo na delovni mizi z novo opremo narejeno v nekaj minutah, je v podpalubju globokega lockerja na zatečenem stanju trajalo nekaj ur.

Srbin Zlatko se mi ne javi na telefon. Danes ima praznik tako on, kot domačini. Na tem koncu sveta so binkošti. Jutri zatorej ne bo na sporedu sestavljanje generatorja. Vprašanje je, če se bom sploh lotil tega z Zlatkom. Jutri grem v Vathi po grelec za bojler. Preveč dela si pa tudi ne gre naložiti na en dan. Zato sem se pa po kosilu lotil malo flikarije teaka na palubi. Rad bi ga naoljil preden izplujeva in spodobi se, da je poflikan preden ga namažen.

Vesna mi malo pomaga, malo službuje. Oglasi se na recepciji, kjer ji razložijo, da ta teden ne more plačati za dva meseca, ki še nista plačana, ker ni receptorke v službi. Lahko pa izplujeva, ni problema. Itak sva za pet mesecev plačala že pred časom in to je čisto dovolj. Morava pa pred izplutjem plačati turistično takso, tepai. 33 evrov, kolikor stane, je toliko, kot sinočnji zapitek za pivo pri Marku.

Tudi cena nafte na marinski črpalki je sila ugodna, 1,3 evra za liter. Prodajajo jo še po lanski ceni. Prodajajo, a ne prodajo. Črpalka še ni odprta. Nije još sezona. Očitno.

spominki

popestritev hišne ograje

.... pred oštarijo...

divji česen v cvetju

14. junij 2022, torek *Pithagorio, Samos*

V Pithagorio sva šla z Vesno skupaj na zajtrk in kavico. Potem so se najine poti razšle. Njo so pota zanesla na pedikuro (le naročiti) in v nabiralno akcijo kaper. Kolikor hočeš jih raste ob morju na poti v Pithagorio. Komaj je prišla nazaj na barko. Zjutraj je pozabila na medrol.

Danes je prvi delovni dan po praznikih, zato se jaz odpravim v Vathi po grelec za bojler. Standardni del, vsi bojlerji imajo enake. Tako sem mislil. Pa ni čisto tako. Saj zamenljivi so, navoji so enaki, termostati se pa razlikujejo in taki, ki jih prodajajo tukaj ne pašejo v moje razkošje prostora pod posteljo. Tri trgovine obletam, četrta je zaprta. Vreme je poletno, zato čas pred povratkom avtobusa preživim v senci s pivom v roki.

Na avtobusih so v tej državi obvezne maske. Na prvi vožnji je kondukter težil in se je cel avtobus šel maškerado. Vsi, razen šoferja. Nanj kondukter nima vpliva. Nazaj grede je bil drug kondukter in nihče ni potreboval maske. Ve se, kdo je oblast na busu. Ko to tamo peva: karte na pregled! V lekarnah je tudi karneval. V prvi lekarni so mi rekli, naj si nataknem masko. V tej lekarni niso naredili posla z menoj, v drugi, kjer so bili tiho, pač.

Bojler je popoldan spet lepo spakiran pod posteljo. Ko greje vodo, se ne dotikava pip in je v redu. Itak je pa to samo marinski režim. Ko bova plula, bo vodo grel motor. Naslednja marina pa bo morda blizu mesta, kjer bodo grelec imeli.

Zvečer še en sprehod mimo Stelle po plin in japanke. Lanske so že precej zdelane. Stalno so v uporabi. Samo danes so naredile slabih 20.000 korakov.

nekaj kaper sem nabrala in jih bom vložila v sol

še ena, ki nabira kapre; se je čisto zapletla v trnov grm

Pithagorio z druge perspektive

mačk ni kaj dosti videti na našem koncu....

15. junij 2022, sreda *Pithagorio, Samos*

Poletje se bliža, vroče postaja. Lotil sem se oljenja tika, pa sem prvotni načrt iz druge ure popoldan prestavil na peto popoldan. Enostavno je sredi dneva prevroče.

Vesna je šla dvakrat na sprehod do Pithagoria. Najprej do frizerke in potem še do pedikerke. Slednja je mlada mamica, ki ji je država s kovidnimi ukrepi vzela dvoletni zaslužek. In ker je varuška za skoraj bankrotirano mlado gospo predraga, ima

svojo nekajmesečno hči kar pri sebi v lokalu. Nekaj časa se deklica zabava sama, potem postane lačna in mamica jo mora potolažiti. Hkrati pedikira in doji. In naj še kdo reče, da se ne da, če se hoče.

Z Mihalisom se zmeniva, da izplujeva. No, da izplujeva avrio. Res je treba nekam izpluti. Tukaj me čaka samo delo in skoraj nič zabave. A kam?

Dan se zaključi pri Marku. Na točenem pivcu za mene, točenem radlerju za Vesno in mezici za oba. Ko seštejem celotno danes popito tekočino, jo je blizu pet litrov. Skozi ledvica in mehur pa ne vem, če je šel en liter. Moji ledvični kamenčki čakajo na boljše čase. Osem pivov na dan, ki mi jih je na bel recept predpisal zdravnik, očitno ne bo dovolj...

danes sem šla najprej po gornji poti, ki se strmo dviguje; po dolžini najbližje,višinska razlika pa ....ufff pri 30+ ...;; hotel z bazenom na vrhu hriba

cvetoči timijan ....

levo je pot, ki pelje ob morju iz marine do Pithagorio

marina še z druge perspektive

posnetek z vrha hriba: plavalci so lebdeli v morju

Tone olji teak

16. junij 2022, četrtek *Pithagorio, Samos*

Danes izplujemo. Tak je plan. Realnost je drugačna. Vesna pere in služboje. Jaz se po zajtrku odpravim v ribolov in ujamem tri porcijske orade. Za na roštilj. Ker se mi zdi škoda oglja samo za eno porcijo rib, ujamem še vratovino in ražnjiče. Naberem še zelenjavo in kefir. Da bo vsaj nekaj po dieti. Ko se vrnem, nihče več ne razmišlja o izplutju. Avrio.

Je pa vsak šoping v tej vročini dražji za nekaj evrov. Brez pavze na pol poti (v prijetni senci oštarije ob morju) enostavno ne gre. Cene na splošno so precej višje, kot so bile lani. Vsaj, kar se hrane tiče.

Mihalis se pojavi šele popoldan, da pobereva dingija, ki je bil preko zime shranjen v plesni dvorani. Plesne vaje v kovidnih časih nikakor niso zaživele, zato so tja namestili dingije. Ko sem ga konec lanskega leta tam pustil, je bila dvorana polna čolničkov, sedaj je bil naš predzadnji.

Vesna nekako le uspe dobiti račun, ki ga je (neverjetno!) lahko celo plačala. 290 evrov za dva meseca. Skupaj naju je tako "letni privez" stal 1.435 evrov. Letni zato, ker sva plačala za sedem mesecev, ostalo bova pa itak plula naokoli. Več kot toliko marine ne potrebujeva. In novembra je čisto možno, da se spet vrneva na ta "letni privez".

S prestavitvijo v sosednji zaliv na kopanje ne bi bilo nič tudi, če bi popoldan še vedno imela tak namen. Razlog je bil banalen. Pa zato nič kaj prijeten. Vece je zaropotal med praznjenjem. Sigurno je motor pumpe, si rečem in jo razstavim. Pa ni bilo to. V maceleratorju je bil en košček plastike, ki je očitno padel v stranišče. Ok, to je sanirano tik-tak. Zaplete se pa pri sestavljanju. Tesnilne gumice nikakor ne morem vstaviti v kanal. Ne gre in pika. Lahko bi jo, če bi razstavil pumpo. Pa tudi to ne gre, vse je zlepljeno z vodnim kamnom. Po nekaj urah obupam in se lotim razbijanja sekreta. Kolateralna škoda je en kos plastike (ki ga itak imam rezervnega) in naslednji dve uri dela. Da skrajšam: začel sem ob štirih popoldan, končal ob polnoči. Z Vesnino pomočjo. Točno dva šihta...

Pithagorio.... ne, ne ... drevo ne raste na strehi :)

17. junij 2022, petek *Pithagorio - Klima, Samos*

Včeraj sva bila prepozna za pivce pri Marku, danes dopoldan se le spraviva z Jasminom in Damirjem na jutranjo kavico. Poslovilno. Končno res odhajava. In prihaja veter. Meltemi se bo naslednje dni dvigoval, ampak midva planirava bivakiranje po samoških zalivih, ki so pred meltemijem zaščiteni. Prvi dan je na sporedu zaliv Klima, nekaj milj oddaljen od marine.

Motor pali iz prve, tudi instrumenti delujejo vsi tako, kot so, ko sva jih zadnjič ugasnila. Lepo. Celo koleščekza log se vrti in kaže hitrost po vodi. Po sedmih mesecih mirovanja ni nič zaraščen. Barka ima na začetku pri 1.800 obratih hitrost 4,5 vozla, po dveh miljah motorne plovbe že 5,5 vozla. Računam, da se bo s hitrim jadranjem spralo še tisto malo sluza, ki se še ni z motoriranjem in bomo spet v kondiciji, kot smo bili jeseni. Tale antifouling je res odličen! Niti pomislim ne, da bi šel v vodo in trup čistil. Verjetno pa je vsaj delna zasluga temu tudi izredno čisto morje v marini.

Kakorkoli, sidrava se v turkizno vodo, a ne greva plavat. Temperatura morja okoli 22 stopinj pač ni po najinem okusu. Počakala bova na poletje. Ne čakava pa na roštiljado. Že sredi popoldneva zakurim in na mreži se znajdejo tri orade, s skupno težo 1,6 kg. Brez kakršnih koli prilog sva jih komaj zmazala. Odlične so bile, tudi po zaslugi tega, da jih je Vesna včeraj dala v marinado in s tem zelo izboljšala okus. Recept za naprej: roštiljirala bova ribe, ki se bodo en dan prej namakale v olivnem olju, popru in rožmarinu. Tudi kozarček (no, flaška) Chenin Blanca s polnim okusom odlično paše k tako pripravljenim ribam.

Potem sva pa zadremala v kokpitu...

Ja, kako drugače je sidrati v zalivu, kot pa vegetirati v marini. In tam šraufati drekovod...

po sedmih mesecih se Mala poslavlja od marine na Samosu ...mislim, da ji ni bilo nič hudega tam

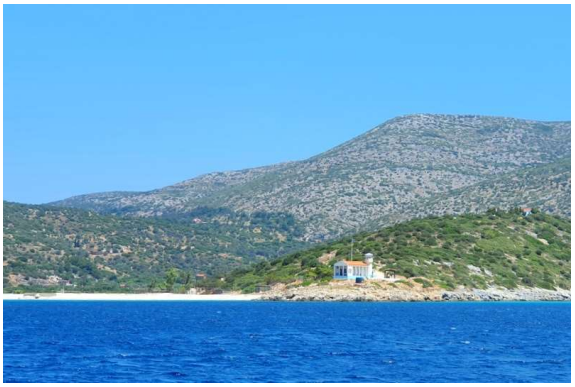

na poti do Klime svetilnik s prazno plažo

turški otoček in turška obala čisto blizu

na sidrišču nepopisna gužva! šest nas je bilo ob mraku ...

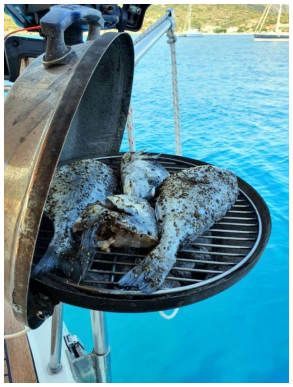

letos prvi roštilj ... Tonetov včerajšnji ulov

ribje glave si vedno izborim

turška obala ob mraku

18. junij 2022, sobota *Klima, Samos*

Plani za naprej so dinamični. Z včerajšnjim dnem, izgleda, je iz planov izpadla Kreta. Sedaj nama ni potrebno v Solun, kjer sem imel namen kupiti grelec za bojler. In tudi nama ni več potrebno pluti tako visoko proti severu. Konec koncev, lahko v Turčijo zavijeva kar od tukaj. Mah, bova še videla. Danes se prav daleč ne prestaviva. Roštilj lahko kuriva v katerem koli zalivu.

Se je pa zgodila ena zadeva, ki me je močno pretresla. Prepričan sem bil, da je Mala samozadostna, pa se je izkazalo, da ni čisto tako. Samo še dve roli sekret papirja premore, potem bo pa potrebno v trgovino po novega. Saj, to niti ni tako nemogoče, samo ... kaj pa, če se spet zgodi lockdown? Kako si bomo pa potem rit brisali?

Morje sploh ni tako mrzlo, kot kaže satelitska termična slika. Očitno ta zaliv ni v povprečju področja. S termometrom, ki je namenjen merjenju temperature v otroški banjici, namerim 23,6 stopinj. Plavam okoli Male in ji spotoma z gobico čistim boke, ki sem jih zasvinjal ob pranju palube v marini. Četrt ure sem v vodi, kar je za moje pojme neobičajno dolgo plavanje.

Naslednji projekt je obisk birtije na koncu zaliva. Zagnati je potrebno outboard, ki je celo zimo med zimskim spanjem počival v globokem lockerju. Običajno sem to naredil tako, da sem uplinjač posprejal s Quick Startom, zagnal motor (ki je s takim tretmajem vedna takoj zadovoljen) in počakal minutko, da se je olje, ki se je preko zime nabralo v pumpici in uplinjaču porabilo. Tokrat sem z grozo v očeh opazil, da je Quick Start spray prazen. Ker nimam dezodoranta v spreju, je na pomoč priskočilo razkužilo za rane in motorček je zabrnel iz prve. Vsekakor je razkužilo za rane cenejše, kot v Novi Zelandiji kupljen pregrešno drag navtični Quick Start.

Potem pa na izlet v birtijo. Po kruh. Ampak, ker se birta samo kruh fehtati ne spodobi, sem si pozicijo fehtarja izboljšal s pivcem. In ker sem po pivcu vedno lačen (ne vem, zakaj je bila tudi Vesna lačna, saj ni pila piva?), je ob povratku na Malo takoj zagorel tudi ogenj v roštiljčku. Danes je bilo za braaiado meso. Vratovina in souvlaki (ter feferoni za oba in malancani samo za Vesno). Za prilogo pa solata in avstralski shiraz. Napokal sem se do onemoglosti! Slednje pomeni, da sem se po hranjenju zleknil v kokpitu in zadremal. Šele prišleki, ki so se sidrali v neposredni bližini (okoli 200 m) so me predramili.

Popoldan se je veter dvignil in v kabino so se pred njim skrile strašno sitne in pekoče pikajoče muhe. Brez kemične vojne ne gre, pa naj bo z Ženevsko konvencijo prepovedana ali pa ne. Za življenje in smrt gre!

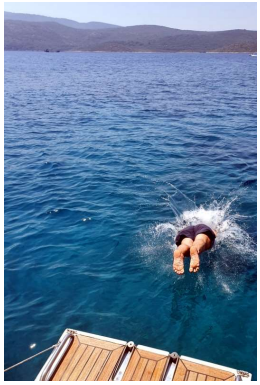

Tone pogumno skoči letos prvič v morje (jaz še ne!)

.... termometer pravi, da je dovolj toplo... hm..

malce ven iz vasice (kjer sva sidrana) je nekaj kamnitih novodobnih hiš

kruzerce že veselo vozijo tudi na našem koncu

fantje radi glisirajo.... malo veselja pa jim je treba pustiti, kajne?

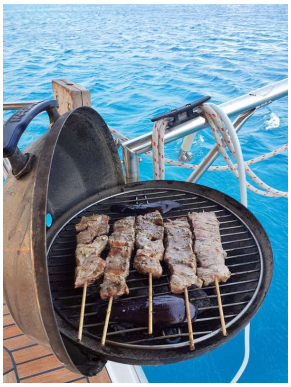

zadnja runda peke ...

19. junij 2022, nedelja *Klima - Mourtias, Samos*

Premik v nekaj milj oddaljen zaliv Mourtias. Najprej sva namerava kar v sosednji zaliv, Poseidonio, pa je bilo notri že nekaj bark in naju je veselje minilo. V Mourtiasu sva sama.

Po zajtrku sledi skok v morje in nato lenarjenje. Nedelja je. Ob nedeljah je delati prepovedano. Vsaj na Tongi je bilo tako. In še kje. Na teokratski Tongi, strogi krščanski državi, je bila ob nedeljah z zakonom (no, če sploh imajo zakone, Tonga je kraljevina, verjetno je bil to dekret) prepovedana tudi rekreacija, recimo plavanje v tropskem morju. In nedeljsko kosilo je moralo biti pripravljeno že v soboto. Da ostalih nebuloz niti ne omenjam. Srednjeveška krščanska kultura, ki bi jo nekateri radi imeli še danes sredi Evrope. Saj s tem, da se ne dela, načeloma ni nič narobe, samo potrebno je upoštevati vse religije in delo je potrebno prepovedati vsaj še v petek in soboto. In poiskati religije, ki prepovedujejo delo tudi ostale dni v tednu. Tudi takrat se ne sme delati. Striktno! In se čuditi, zakaj nas komunistična Kitajska prehiteva po desni...

Meltemi se je opoldne dvignil, a je zaliv dovolj dobro zaščiten, da refuli niso prehudi. Preko noči se bo umiril in jutri pričakujem ne prav močan zahodnik. Midva plujeva proti zahodu, sic! Namesto po prvotnem načrtu (plovba severno od Samosa na Hios), bova jutri jadrala ob južni strani Samosa le do okolice Marathokamposa. In naslednji dan potem na Hios. Upam, da nobena cerkvena zapoved ne prepoveduje jadranja ob ponedeljkih in naju ne bo podil grški coast guard.

Danes nisva zakurila kresa, za kosilo so bile kozice v ponvi.

turistična vasica med plovbo

skromni težko dostopni vikend s solarnimi celicami

plaža na koncu najinega zaliva

najin zaliv danes .... ko sva prihajala v zaliv, smo bili trije, na koncu sva ostala sama ....

danes za kočerjo kozice z zelenjavo, rezanci in manjša doza čilija :)

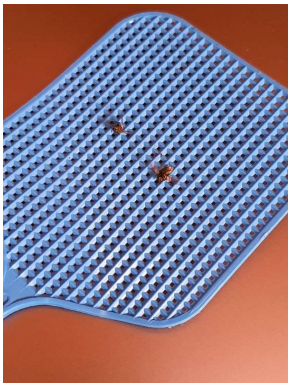

navkljub vetru, ti hudiči še kar letajo ... no, dve muhi na en mah, pa bo :)

20. junij 2022, ponedeljek *Mourtias - Marathokambos, Samos*

Ob sedmih izplujeva, rad bi prehitel zahodnik, ki se bo dvignil sredi dneva. Začetek je po Vesninem okusu, downwind sailing. Tudi vetra je le za 3 Bf. Po nekaj miljah zavijeva okoli SE rta Samosa in situacija se spremeni. 3-4 Bf bočnega vetra, je pa po mojem okusu. Malo dokončno očistiva. Spere se še tisto nekaj sluzi, ki jo je ostalo. V 4 Bf bočnega vetra brez napora dosegamo hitrosti preko 8 vozlov, kar je za našo malo barčico povsem v redu hitrost.

Potem nastopi pa del, zadnjih 8 milj, ki ni niti po Vesninem, niti po mojem okusu. 100% orca. Najprej 3-4 Bf in to nekako stoično prenašava. Ampak. Dve milji pred ciljem se veter dvigne najprej na 5 Bf, potem na 6 Bf. Jadra dol in na motor direktno v zavetrje otoka. Še propeler sem v tej fazi očistil, nekaj trenutkov sem vozil v veter s polnim plinom. Imam občutek, da je s silikonskega premaza propelerja odneslo vse, kar se je tam zaredilo preko zime.

Na cilju vrževa sidro v čudovito turkizno modrino. Mivka vse naokoli, globina pod 4 m, edina barka je Mala. Le kaj bi si lahko še lepšega želel? No, lahko bi si želel, da bi pol ure prej izplula in ne bi pospravljala jader pri 24 vozlih vetra. Veter,

se proti večeru še dviguje in čeprav sva na sidrišču v relativnem zavetrju, je morje nekaj sto metrov od naju dobesedno belo. Takole, po oceni od daleč, je na odprtem dobra sedmica - tam nekje med 30 in 35 vozli. Pa saj to poznam, preliv med Samosom in Ikarijo je en bolj vetrovnih na Egejskem morju.

Danes sem naštimal še zadnjo stvar, ki jo je spomladi potrebno naštimati. Na zadnjo ograjico sem dal ribiško palico, na laks pripel vabo in vabo spustil v vodo. Popoldan sem po zaslugi vseh teh operacij z velikim veseljem iz vode potegnil - vabo. Za kosilo je bila zato svinjska ribica (v dveh odličnih različicah, polnjena s suhim paradižnikom v prvi ter suhimi slivami v drugi ponvi). Za vsak slučaj, če jutri vseeno slučajno ujameva morsko ribico.

Popoldan preživiva za mašincami in v kokpitu. Za kopanje je v tako premešanem morju (verjetno) prehladno - verjetno zato, ker nihče od naju ni zbral volje za preverjanje.

najprej sva se mislila sidrati na tem koncu kot je katamaran ... ampak zakaj bi se gužvali?

manjši hotelček s svojo plažo v tem zalivu

plaža še ni nabito polna

malo stran od organizirane plaže pa nudisti

zasebni zaliv s hišo v ozadju, krasna peščena plaža ...

in na tej zasebni plaži se dva skrivata pred soncem

zunaj je krepko pihalo....pence :)

midva sama, samcata v zalivu zvečer

Tone vso plovbo lovil in na koncu ulovil svinjsko ribico; pripravila na dva načina

21. junij 2022, torek *Marathokambos, Samos - Komi, Hios*

Danes je najdaljši dan v letu. Ali najkrajši, kakor za koga. Na južni polobli je najkrajši. V Cuscu je na sporedu Inti Raymi, darovanje v čast sončnemu bogu, ki je premagal noč in dan začel podaljševati. Za pol leta. Potem bo dan spet podlegel noči in čez pol leta bo spet zmagal dan. In spet bo lahko slavje. Eppur si muove.

Dopoldan me preseneti SMS s Sama. Na isti konec sveta, kot midva, sta namenjena Boris in Silva. Hja, če je tako, potem pa gas. Inti, ki je bil danes deležen obdarovanja v Peruju, je poskrbel tudi za naju. Očitno se je po diplomatski poti posvetoval z Moano, najino zaščitnico. Bogovi to zmorejo. Veter, ki je bil sicer napovedan skoraj v nos, je bil odlična laška orca pri 2-3 Bf, kar Malo vedno požene s primerno hitrostjo. Osem vozlov vetra, šest vozlov hitrosti barke. Voila! Trup je sedaj preverjeno lepo očiščen, tako rekoč spoliran.

Emborio je poln. Tri barke so že sidrane, kaj dosti več jih na enostaven način ne gre v zaliv. Pomožni cilj je miljo oddaljeni Komi, kjer je prostora za nekaj deset bark. S Samom se sidramo istočasno. Z dingijem sicer preverim mandrač, pa je na vhodu sipina, ki se mi zdi, da ni globlja od dobrega metra. Itak je pa to irelevantno, v mandraču ni prostora.

Sledi medsebojno spoznavanje ob hkratnem spoznavanju vina. Potem je na sporedu pavza za pripravo jedi in ob mraku večerja ter braaiada. Mala da žgaro, sestavine za na mrežico in za v krožnike se pripravljajo v dveh kuhinjah. Ni kaj. Kar je dobro, ni slabu! Klepet je trajal krepko v noč (ki v času poletnega solsticija ni ravno dolga).

nešteto ptičjih jat

približuje se nam ladja, AIS nima vključen ...turška ladja ...

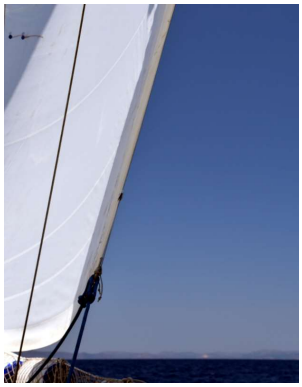
danes naju je veter lepo pripeljal na cilj

plaža na Hiosu

prvotni cilj, majhen skrit zaliv

zaliv Emborio je bil že poln, gremo dalje..

jadrnica Sam v zalivu Komi

plaža urejena, turistov pa še ni videti veliko

večerja s posadko Sam, Boris pripravi dobro tunino pašto, Tone pa zakuri žar

22. junij 2022, sreda *Komi, Hios - Bilali, Oinoussa*

Sam izpluje, ko se midva komaj zbujava. Oni gredo na jug, midva na sever. Naslednje srečanje je predvideno - v Ljubljani. Z dingijem se odpeljem v mandrač in odšpanciram na ogled Komija. Neskončno kafičev, nekaj birtijic in ena (za pol kioska velika) trgovinica. To je Komi na Hiosu. Kruh in zelenjavo dobim, za vse ostalo me napotijo v glavno mesto. Pa saj, drugega nujno niti ne potrebujeva. Razen vece papirja, sic...

Premakniti se ali ne premakniti se, to je sedaj vprašanje. Težko vprašanje, ki dobi odgovor šele ob enih popoldan po tehtnem premisleku (v spanju). Prižgeva motor in pot pod noge. Vetra ni in ga tudi jutri ne bo. Motoriranje nama je usojeno. Sicer pa, za pot proti meltemiju je tako vreme čisto v redu, ne smem se pritoževati. Veter, kot sva ga imela včeraj, je v teh krajih poleti izredno redka dobrina. So pa zato bolj pogosta dobrina nevihte. Prihajava v tiste geografske širine, kjer so nevihte bolj običajne in za naslednji teden so okoli Halkidike napovedane kar vsako popoldne. Nekatere bodo segle tudi južneje, vse do nas.

Stvari okoli najinih planov se počasi zlagajo. Sedaj kaže, da so najin naslednji cilj Atene sredi julija. Kaj bova pa do takrat počela, pa še ne veva. Nekje moram kupit grelec za bojler in mehanik mi mora v motor vgraditi stator generatorja. Samo, kje naj to naredim? V Solunu ne poznam nikogar, morda v Kavali?

Na Oinoussi ne greva v luko, raje se sidrava v zalivu poleg. Pojedla bova hrano iz domače kuhinje, potem se pa lahko tudi odpeljeva v mesto na sprehod, če se nama bo ljubilo. Ni se nama ljubilo.

morje kot olje....Oinoussa pred nami

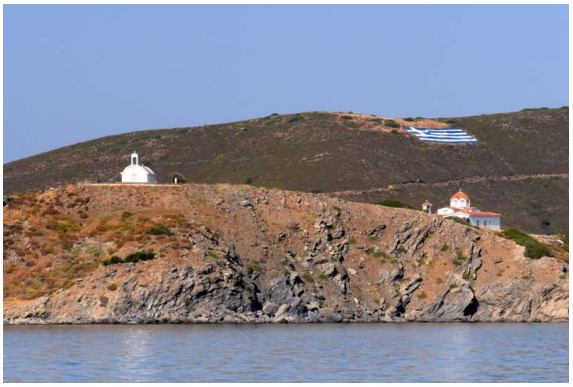

... cerkva verjetno več kot uradnih prebivalcev

na tem otoku je večinoma vse navkreber ...

če se prav spominjam, je to vojaška šola

23. junij 2022, četrtek *Bilali, Oinoussa - Mytilini, Lesvos*

Popolnoma mirna noč, soparno jutro. Obupno se je segrelo v enem dnevu. Pojeva zajtrk in izplujeva. Smer Mytilini na Lesvosu. Bonaca, popolna bonaca. Motor trajbava na 1600 obratih, pomaga nama tok, da plujeva s pet in pol, občasno šest vozli. Potem se dvigne krmni veter 2-3 Bf in eno uro lahko počasi jadrava. Ni dan presežnikov. Danes med plovbo (za spremembo) delam jaz. Vesna pazi na ladje.

V marini najprej pobaram mehanika, če mi lahko vstavi stator generatorja v motor. Lahko, ampak šele drugi teden. Hja, potem pa nič. Dobim pa od njega telefonsko številko njegovega prijatelja v Atenah. Ga bom poklical in se poskusil zmeniti za termin (točneje, ga rezervirati), ko bova v Atenah. Če bova v Atenah.

Potem pa na sprehod v mesto. Mytilini je do sedaj največje mesto z največ trgovinami na grških otokih (razen Rodosa in Krete), pa vseeno ne najdem trgovine z grelci za bojlerje. Na Samosu sem jo. Ok, potem pa nič. Bomo to kupovali v Atenah. Hrane tudi ne bova kupovala danes. Avrio. Da bodo ribe sveže, kot se spodobi.

Še v ouzarnico zavijeva. V centru mesta je, v becirku s samimi kafiči. Lepo se najeva (in napojiva) za smešne denarje. Sediva pa pod hišo, od katere je ostala le še stena z luknjami za okna in brez strehe. Pa še ta bi se že zdavnaj porušila na mize bližnjih birtij, če ne bi bila utrjena s purpenom. In tako se mi je postavilo logično vprašanje. Kaj je bolj življensko nevarno, ouzo meze ali covid-19?

spet imamo majhen finger ponton in prav fajn izstopamo iz vrste-Setur marina, Lesvos

ribiška trofeja .... se spominjam, kako sem tudi jaz zbirala vse ulovljene repe in jih obešala na barki :)

mesto Mytilini

mesto Mytilini

je čolnič pomagal ribiško barko odriniti s pomola

zanimiva poslikava stene

utrip po ulicah Mytilini; zanimivo koliko ljudi nosi na odprtem maske

gotska cerkev

uozerija kjer sva pristala na mezi; lokalček s posadko, še kar tisti oldtimer...

Toneta je skrbelo, če bo ta purpen še uspel držati stene skupaj

ata na siga siga meze.....

Mytilini by night

24. junij 2022, petek ***Mytilini, Lesvos***

Danes greva dalje. Mehanik nima časa in nič naju ne zadržuje v Mytiliniju. In se greva zmenit na recepcijo. No, še oprati je potrebno 4 žehte perila in v trgovini nabaviti hrano. Aja, pa še nafto naj tanker pripelje in po bencin skočim s kanistrom na bližnjo črpalko. No, pa tudi za grelec za bojler bi bilo fino pogledat, pa grško zastavico kupiti. In malo pokafetkat, kosilo pojest, pivce popiti... V prevodu: ob enajstih na recepciji zagroziva, da takoj odhajava, ob dveh sva nazaj z željo, da bi ostala še en dan. Prošnja je v trenutku ugodno rešena. Še ponudbo za zimovanje in celoletni privez dobiva (manj, kot polovica jadranske cene).

Mala je v tej marini stalna stranka, receptorka Belgijka ne potrebuje nobenih dokumentov, vse je v sistemu že od leta 2018. Takoj tudi pove, da sva bila takrat pri njih na isti junijski dan, kot letos. Res ima dober spomin. Računalnik, mislim. Za prvi dan nama zaradi te obletnice ne računa vode in elektrike, za drugi dan pa ne zato, ker sva letos pri njih že bila. Včeraj. Ni kaj, če se hočeš potruditi za gosta, se lahko.

Manj veselja nama je naredil naftar, ki za liter diesla zaračuna 2,10 evra. Manjši tank natočiva in se znebiva petstotaka. Skočim še po bencin za dingija in se za dvajset litrov znebim pedesetaka. Vrla prodajalka mi je najprej hotela prodati sto-oktanca, ker je najboljši, je razložila. Ufff... štirideset let je razlike med nama (ona nima 102 leti, da ne bo pomote) in se je spravila meni pametovat. Draga moja, jaz to rabim za kitajskega cvajtakterja, kaj res misliš, da bom dal za bencin 2,65 evrčka za liter? Kupim najcenejšega možnega za samo 2,38 evra za liter.

Ker sva se za točenje nafte prestavila iz finger pontona na pomol (bočno) in tam tudi ostala, imava mir pri sušenju perila, ki ga je Vesna danes oprala. Tudi hrano nama iz My Marketa pripeljejo pred barko gratis, ker sva zapravila več, kot 40 evrojev. Kupiva tudi ribe, meso in oglje, da se bo zabava naslednje dni lahko nadaljevala.

Grelca za bojler popoldan ne dobiva. Pri girosu sva pa spet padla na (ameriško) finto. S kečapom in zenfom je popackan. Lani sva to doživela v Volosu in potem kar nekaj časa vsakič, ko sva naročila giro-pita, razložila da niti v sanjah ne bi dali notri kečapa. In vsi so nama zagotovili, da takega greha oni nikoli in nikdar ne bi naredili. Niti v sanjah. Nikoli! Pa nama je pozornost s časom padla i-danas-se opet-zajebali. Še celo popoldne se mi je potem spahovalo po cukrastem anglosaksonskem kečapu.

Ampak, jutri pa res greva...

grad/trdnjava iz 6.stoletja v Mytilini=eden največjih v Sredozemlju

vhod v pristanišče

spotoma zavijeva na hitro kosilo

čudovita pasijonka

najprej samo window shopping, potem pa si Tone kupi par baklav, čokoladnih seveda

če hočeš najti domačine, moraš iti dve do tri ulice stran od morja .... tam je zelo živahno, vedno

mladički so včeraj ves čas pri najini mizi čakali na ostanke rib

kaj pa vem, malo nestandardna izložba, ki pritegne pogled

25. junij 2022, sobota *Mytilini - Hrisi Ammos, Lesvos*

In sva tudi šla. Ob devetih dopoldan. Da ne bi budila marinerota ob tej (za Grke nemogoči) uri, sva ključ od vrat za dostop na pomol pustila kar v električni omarici.

V čisti bonaci se odpeljeva na nekaj ur oddaljen otoček Asproviso, se vrževa v morje (tudi Vesna - temperatura morja je že preko 24 stopinj in to je pogoj, da gre ona v vodo) in malo razgibava. Lepo je. Morje je turkizne barve, v bližini je plitvina, ki spominja (tako po barvi, kot po lomljenju valov) na reef pred atolom. Spomini takoj privrejo na plan.

Ker je sidrišče precej odprto in ker sva firbčna, kako je drugje, se popoldan odsidrava in premakneva v dve milji oddaljen še en podoben turkizni zaliv. Plitev je in precej od obale vrževa sidro v 3 m globoko vodo. Vetrčka je ravno prav, da pomaga pri razpihovanju roštilja in ko je ta (končno) lepo razpihan, na mrežico romajo oradice. Spet so dobre in spet so s kostmi. Ej, kaj bo dal, da bi bile te ribice velike nekaj metrov in bi se jedlo samo fileje...

Popoldan imamo v obdelavi nabavo letalskih vozovnic za vnuka, ki naj bi prišel na obisk s Krete v Atene in potem čez dva tedna odletel domov. Pol jih kupim jaz, pol jih kupi sam. Tudi on je sredi morja. Še bolj sredi, kot sva midva. Nekje na plovbi med Neapljem in Barcelono. On se tam enostavno priklopi na WiFi in je. Simpl. Da gre vse skupaj preko satelita, niti ni pomembno. Križarka je trenutno največja na svetu in sprejme 7.000 gostov. Jasno, da si lahko privošči satelitski internet po sindikalni ceni.

trdnjava v Mytilini , spodaj pa plaža na kateri ob 9.uri še ni bilo brisač

kip svobode Mytilini

svetilnik na koncu mesta Mytilini

majhna kapela z velikim križem

trije otočki zraven Lesvosa pred nami

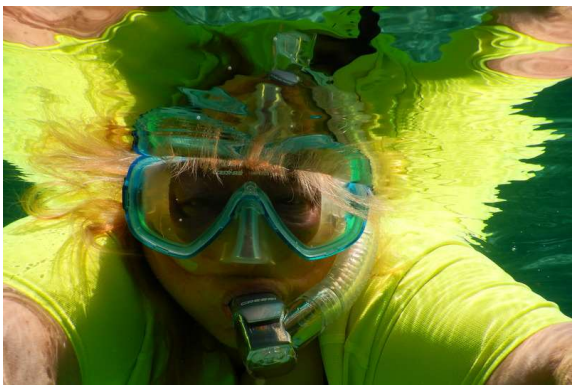

danes sem končno šla v morje; toplomer je pokazal 24C in na praznik državnosti se spodobi .... ni kaj, spet bodo podvodne fotke

pritlikavi sprehajalček

na obali noro veliko ptičev: bili so zelo glasni

rdeči sprehajalček

do tega mini otočka ni bilo možno plavati, prenizka globina

neobičajne kamnine, otočki s klifi

najino finalno sidrišče pred plažo; zvečer se skoraj sprazni: ostane le še ena družina, ki kuri roštilj na obali

26. junij 2022, nedelja *Hrisi Ammos - Mithymna, Lesvos*

Ponoči me je zbudila kapljica, ki je padla skozi odprto okno točno na moj nos. Nevihtica gre preko. Tudi zjutraj je bilo nekaj kapljic, vendar vse skupaj ni bilo dovolj, da bi Malo opralo, le okna je bilo potrebno zapirati sredi noči. Morala bi biti nekaj deset milj zahodno, da bi se zgodila dobra razsolitev. Se je pa ohladilo in naslednji teden bo prijeten, sončno in okoli 26 stopinj.

Premišljujem, ali naj izplujeva ali čakava na jutrišnji dan. Pa se le odločim, da greva, vsaj na drugi konec Lesvosa. Računam, da bova lahko vsaj del poti prejadrala. In sva ga tudi. Del. Za tri milje proti cilju, sva naredila dobrih šest milj malo-sem-malo-tja. Pa saj imava čas, se tolažim in vetrni avtopilot dela počasne piruete na meji med Grčijo in Turčijo. Dokler ne pade veter pod dva vozla in hitrost barke na en vozel. V napačni smeri, jasno. Torej le ni druge opcije, gremo pa na motor.

V luki je sicer še prostor za barko ali dve, pa se nama ne hodi tja. Vasico, ki je sicer čisto luštna, dobro poznava in če bo želja, greva lahko na obalo tudi z dingijem. Vode in elektrike ne potrebujeva, potrebujeva pa roštilj (ki ga v luki ne moreva kuriti). Veter ima sicer nekaj zahodne komponente, ki naredi na sidrišču nekaj vala, a pri 2-3 Bf je to zanemarljivo. Za ponoči je napovedana skoraj bonaca.

Danes sem se celo jaz lotil dela. Narediti moram nov obrazec, čeprav ne razumem dobro, zakaj. Popolnoma isti podatki, kot do sedaj, le v drugačni formi. Nadomestil bo nekaj drugih obrazcev, se hvalijo na FURSu. To bi bilo sicer dobro, če ne bi bilo drobnega tiska, ki razloži, da bo naslednjih nekaj let potrebno vzdrževati tako novi, kot stare obrazce. Dvojno delo, torej - pa se hvalijo, da bodo vse skupaj poenostavili. Saj, fursovci nikoli niso bili ravno informacijske perle, samo kar počnejo od začetka covida dalje, pa res presega mero dobrega okusa.

mesto Mithymna(Pred letom 1919 je bilo njegovo uradno ime ????ß?? - Molyvos)), vse hiše imajo enake strehe ...

na vrhu hriba grad /trdnjavo Molyvos

imajo tudi vlakec, ki pelje v Petro

na netu nisem našla info kaj pomeni ta dimnik ob obali

na plaži: nekoč je bil bunker

hiša zraven hiše

luka, še nekaj plovil bi se lahko privezalo

27. junij 2022, ponedeljek *Mithymna, Lesvos - Kasteli, Limnos*

Prav dolgočasno je. Izplujeva iz sidrišča, kjer sva že bila in priplujeva na sidrišče, kjer sva tudi že bila. Edino, kar je v redu, je plovba. Takih bi si še želel. 3 Bf, cel dan, 64 milj na jadra. Res, da hitrost ni bila največja, pa tudi pod Limnosom, nama je nagajal precej močan morski tok, a lagodnost plovbe odtehta vse. Še AIS alarm se je pri prečkanju pomorske plovne poti med Dardanelami in Sredozemljem, sprožil le enkrat - preko tisoč čeveljski Cosco je plul pol milje za nama.

Se je pa zgodilo nekaj drugega, kar ni tako lepo. Zaplula sva v vode Črnega morja. Ne v Črno morje, ampak v njegove vode, ki se preko Marmornega morja pretakajo v Sredozemlje. Sredozemlje ima pač preko poletja primanjkljaj vode, Črno morje pa višek in to se nekako mora izravnati. Rezultat je viden tudi tukaj, nekaj deset milj od Dardanel. Sidrana sva v zeleni črnomorski vodi in ne v modri sredozemski, kot sva bila navajena do sedaj.

Roštilj danes odpade, čeprav je lokacija primerna. Nič nisva ujela, ne na trnek, ne na evre. Vendar to ni bila ovira, da ne bi nazdravila Mali. Do danes je naredila 80.000 milj. Kakšen glažek se pa vendar spodobi popiti ob takem jubileju.

Mala ima po 11 letih za seboj 80.000 navtičnih milj

s polnimi jadri v zaliv Kasteli otoka Limnos

Mala, jamas, še na mnoge milje :)

v zalivu smo trije: Mala, kapitan in moja malenkost ; glasba z obale le meketajoča

28. junij 2022, torek *Kasteli, Limnos*

Če sva včeraj Mali zadala nalogo, da naredi dolgo plovbo, sva danes precej bolj prizanesljiva. Naj malo počiva. Premaknila se bova samo okoli ovinka. Pa še to šele jutri. Na motor. Vetra je danes dovolj za plovbo tudi na kak drug otok, pa ga bo v bodoče tudi. Nikamor se nama ne mudi. Sezona meltemija se nevzdržno bliža. Pozicija tukaj je dobra. Če bodo plani držali, plujeva v glavnem samo še downwind.

Sama sva v zalivu, od včerajšnjega prihoda sva videla samo enega ribiča in dve jadrnici na obzorju. Ponoči ni nikjer, do kamor nese moje postarano oko, niti ene same luči, le koze in galebe se sliši. In kar je najlepše, sredi te divjine dela internet presenetljivo dobro, bolje kot v marini v Pithagoriu. No, pravzaprav to ni najlepše. In če dobro premislim, je to celo zelo slabo. Cel dan službujeva. Med muhami. Tudi to ni lepo, to je grdo. Na tisoče jih je in sitne so kot..., no, kot muhe. Vse kaže, da jih z obale od koz k nama prinese veter, in da ne drži, da gredo muhe na drek. Na srečo gredo muhe ponoči spat.

V morje nisva skočila. Vesni je premrzlo, ker dokaj hladno piha (temperaturo zraka imava okoli 25 stopinj), meni je prezeleno. Res ni užitek skočiti v morje, ki mu barve ne morem točno določiti. Nekje med rumeno in zeleno je. Ampak, to je samo moj predsodek, voda je popolnoma čista, primerno topla in brez nadležnih prebivalcev (ribe niso nadležne, meduze so). Pravzaprav letos sploh še nisva videla niti ene meduze, lani jih je bilo pa kar dosti. In lani je morje na tem koncu veselo cvetelo.

lepotica

pri tako ogromnem zalivu se ribiči parkirajo 20m stran :)

danes je vojaški avion dvakrat zelo nizko glasno letel nad nami

29. junij 2022, sreda *Kasteli - Karali, Limnos*

Odločil sem se, da si bom kupil drug telefon. Ajfon. Tale moj Samsung ne dela po mojem okusu. Včeraj sem namreč ne-vem-kolikokrat šel po štengah gor in po štengah dol, medtem, ko je telefonček počival v kokpitu in me opazoval. In ni zabeležil niti enega koraka! Ajfon bi to sigurno počel, še celo več bi mi jih naštel, da se mi prikupi.

Zjutraj se premakneva v sosednji zaliv. Spet je to private-bay in spet so globine okoli 4 m in mivkasta podlaga. In spet ni na obali nikogar. Še koz ne. No, so pa muhe, te so povsod, še celo sredi morja na pasaži naju najdejo in nama težijo vse dokler milo ne storijo pod muhotepcem. Ob obali jih je pa enostavno preveč za muhotepec. Vsako, ki se jo na tak način znebiva, nadomestita dve novi. Tukaj še mušji genocid ne bi pomagal.

Potem se odpraviva na sprehod. Vsak po svoje. Vesna na potep pod vodo, jaz na potep na bližnji hrib. Pod vodo ni bilo kaj dosti za videti, na hribu pa tudi ne (osat in kozji drekci ne štejejo kot kulturno-turistična atrakcije).

Po odličnem kosilu (le zakaj grški birti ne znajo pripraviti tris filanih kalamarov v vinski omaki?) se Vesna zaklene v pisarno, jaz pa oddingiram na obalo in pobarvam pokrov motorja. Lansko pomlad je bil zglancan v nulo, a že prvi privez na pomol nasproti Medulina je motor ob plimi potegnil pod zarjavelo traverzo in pokrov poripsal. In šele na Lesvosu sem se spomnil kupiti barvo za motorje (slučajno sem jo zagledal na prodajnem pultu, ko sem spraševal za grelec za bojler).

Danes se ne premakneva od tukaj, jutri pa via Halkidika.

pogled na zaliv Karali/Limnos s plaže

pa še en pogled nekaj korakov višje

če dobro pogledaš, tisto nekaj rumenega ni boja ampak moja malenkost pod vodo :)

z vrha hriba je krasen razgled na oba zaliva; v vsakem zalivu ena barčica

trije kajakaši so priveslali v naš zaliv

potem so malo zaplavali in nazaj na svoj konec

pri vsej tej goloti pokrajine se najdejo tudi obdelane površine in zelenje

pod vodo pa nič omembe vredno; voda kalna, veliko ježev, nekaj rib,ipd ...

30. junij 2022, četrtek *Karali, Limnos - Ambelos, Sithonia, Halkidika*

Ob zori dvigneva jadra in izplujeva. Veter je napovedan do srede popoldneva, rada bi prejadrala čim večji del poti. Na koncu nama je uspelo prejadrati 3 poti, zadnji dve uri sva motorirala v popolnem brezvetrju. Jadranje pa spet ni bilo prav hitro, 3 Bf polkrma pač ni enako kot laška orca. In spet nama je nagajal tok, večji del poti sva ga imela v nos in bok. Okoli vozel in pol ga je bilo. Toliko, da sem se skoraj lotil umerjanja instrumentov. Še dobro, da sem počakal, da sva prišla v zaliv na Sithoniji, kjer ni toka. Tam so bili instrumenti spet lepo ubrani.

Med plovbo Vesna dvojno zboli. Napade jo revma in napade jo uroinfekt. Kar nekaj časa je potrebovala, da je naredila to dvojno diagnozo. Včeraj je nehala z Medrolom (verjetno je reakcija na to ponoven izbruh revme) in včeraj jo je med plavanjem zeblo (in se je prehladila). Uroinfekt namerava premagati s Ciprobayem, kaj bo storila proti revmi, pa še ne ve. Kakorkoli, najmanj kar je, zadeva ni prijetna.

Sidrava se v zalivu za rtom Ambelos na nekaj metrih globine v turkizno mivko. Morje je tukaj spet mediteranske barve,

spomini na vode Črnega morja so le še - spomini. Zame jutri ne bo problem skočit v morje, skrbi me pa za Vesno. Pa tako si je želela plavati na Halkidiki.

najin zaliv....zvečer sva bila sama, čisto sama .... še koz ni bilo

ob zori sva zapustila sidrišče

v sosednji zaliv je očitno pozno zvečer prišla še ena jadrnica